

Lied van de Parel

Toen ik nog een klein kind was
en in het paleis van mijn vader woonde,
genoot ik van de rijkdom en de weelde
van hen die mij hebben opgevoed.

Maar mijn ouders stuurden me op reis,
uit het land van de morgenzon, uit ons huis.
Ze gaven me proviand mee voor onderweg.
Van de overvloed aan onze rijkdom
maakten ze een groot pakket,
maar toch zo licht dat ik het zelf kon dragen:
goud uit het land van Beth-Ellaya,
en zilver van Ganzak de Grote,
en robijnen uit India
en parels uit Kashan.
En ze schonken me een diamant
die ijzer kan snijden.

Ze deden me het glinsterende kledingstuk uit,
dat overdekt was met edelstenen en goud,
en door hen gemaakt uit liefde voor mij,
en ook de purperen mantel die op mijn maat was gesneden.

Ze sloten met mij een verdrag
en griften dat in mijn hart opdat ik het niet zou vergeten.
En ze zeiden:
“Ga naar Egypte en breng vandaar die ene parel terug,
bewaakt door de luidsissende slang,
omgeven door een zee van water.
Dan kun je je kledingstuk, vol edelstenen, opnieuw aantrekken
en je mantel die daar overheen past.
En met je broer die onze tweede is in macht
zul je erfgenaam zijn van ons koninkrijk.”

Ik verliet het morgenland en samen met twee gidsen,
(want ik had in reizen geen ervaring)
trok ik over een weg die moeilijk was en vol gevaren.
Ik stak de grenzen over van Maisan,
waar uit het oosten de kooplieden samenkwamen.
Ik passeerde het land van Babel,
En verbleef binnen de stadsmuren van Sarbug.

Toen ik aankwam in Egypte, verlieten mij mijn gidsen.
Ik ging meteen naar de plaats waar de slang verbleef
en nam daar in de buurt een herberg,
wachtend totdat de slang zou sluimeren of slapen,
om dan de parel van hem af te pakken.

Ik was daar alleen,
een vreemde voor de andere gasten.
Maar ik zag iemand aan mij verwant,
een vrij man uit het morgenland,
jong, lieflijk en schoon,
en van hoge geboorte.
Hij kwam naar me toe en voegde zich bij me
en ik maakte hem tot een vertrouwde metgezel,
aan wie ik het doel van mijn reis medeelde.
Hij waarschuwde mij voor de Egyptenaren
en tegen het omgaan met onreinen.

Ik kleepte me echter in hun kleren,
opdat ik op hen zou lijken,
en de Egyptenaren de slang niet tegen me zouden ophitsen
als een vreemdeling, gekomen om de parel te roven.

Maar om de een of andere reden
ontdekten ze dat ik hun landsman niet was
en ze bereidden mij een drank van hun listen.
en gaven mij hun voedsel tot spijs.
Zo vergat ik dat ik zelf een koningszoon was,
en onderwierp me aan hun koning.
Ook vergat ik alles over de parel
waarom mijn ouders me hadden uitgezonden.
En door de zwaarte van hun voedsel
viel ik in een diepe slaap.

Alles wat me daar overkwam
vernamen mijn ouders en ze werden om mij bezorgd.
Een roep ging uit in ons rijk
dat ieder zich bij de poort moest verzamelen.
En de koningen en prinses uit Perzië
en al de edelen uit het oosten
beraamden een plan omwille van mij
opdat ik niet in Egypte zou blijven.

Ze schreven mij een brief
ondertekend door alle edelen:
“Van je vader, de koning,
en je moeder, de koningin van het morgenland,
en van je broer, de tweede na ons,
aan onze zoon, die in Egypte is: gegroet!
Ontwaak en sta op uit de slaap
en luister naar de woorden van onze brief.
Herinner jezelf dat je een koningszoon bent,
en zie wie je als een slaaf hebt gediend.
Herinner je de parel,
waarom je reisde naar Egypte.

Denk aan het glinsterend kleed, en de purperen mantel,
waarmee je gesierd werd
toen je naam werd geschreven in het boek der levenden.
Samen met je broeder kun je ons koninkrijk erven.”

De brief werd gezegeld door de koning,
vanwege de boosaardige Babyloniërs
en de wilde duivels van Sarbag.
De brief vloog naar me toe in de vorm van een adelaar,
(die van alle gevleugelde schepsels de koningsvogel is)
en landde naast mij
en werd een welsprekend woord.
Door haar stem en het geruis van haar vleugels
ontwaakte ik uit mijn diepe slaap.
Ik pakte haar op en zoende haar,
verbrak het zegel en las haar.
Ik verstond alles wat in de brief stond
omdat het al eerder in mijn hart was gegrift.
Ik ontwaakte uit de bedwelming en stond op.
Ik herinnerde mij weer een koningszoon te zijn,
en verlangde naar de vrije oorsprong van mijn wezen.

Ik herinnerde mij de parel
waarom ik naar Egypte was gereisd.
En ik begon hem te betoveren,
de angstwekkende, luidsissende slang.
Ik bracht hem in slaap
door het zingen van de naam
van mijn vader, mijn moeder en mijn broer.
Ik riste de parel weg
en ging op reis, terug naar het huis van mijn vader.
De vieze onreine kleren legde ik af
en ik liet hen achter in hun land.
Ik reisde terug langs dezelfde weg die ik eerder gegaan was,
terug naar het licht van onze woning in het land van de morgenzon.
En de brief die mij had gewekt,
ging mij voor op mijn weg terug.
En zoals ze me eerder wekte met haar stem,
zo geleidde zij me nu met haar licht,
mij moed insprekend als een toegewijde gids.
En ze stuwde mij voort met haar liefde.

Ik trok door Sarbag,
Babel liet ik links liggen.
En ik kwam bij het machtige Maisan,
dat ligt aan de oever van de zee,
de ontmoetingsplaats van kooplieden.

Het schitterend kleed dat ik had achtergelaten
in het paleis van mijn vader

en de purperen mantel daaroverheen,
werden me tegemoetgestuurd
door de schatbewaarders van mijn ouders
vanuit de Hoogten van Hyrcania.
Ik wist me die niet meer te herinneren,
want ik was een kind nog toen ik vertrok.
Maar meteen toen ik ze zag
scheen mij hun pracht toe als mijn eigen zelf.
In hen zag ik mijzelf weerspiegeld
en in mijzelf ervoer ik hen.
Als een tweeling leken we van elkaar gescheiden
en toch één in wezen.
Ik zag dat ook elk van de schatbewaarders,
de bringers van mijn kledij,
was als een tweeling van mijzelf,
omdat ook op hen het teken was van de koning
die middels hen mijn koningschap herstelde.

Het schitterend kleed,
stralend in volle pracht,
met goud en ook met beryl,
met robijnen en blinkende opalen,
met juwelen fonkelend,
kunstig vervaardigd in het huis van mijn ouders,
met diamanten gespen gesloten,
in dat alles toonde zich het beeld van de koning,
veelkleurig.
En ik zag door dit alles heen
de stralen van allesverlichtende kennis.

Het kleed maakte aanstalten om te spreken.
Toen het zich tot mij richtte
hoorde ik fluisterende klanken van hymnen,
en het sprak:
“Ik ben de scheppende kracht die voortvloeit
uit het wezen van je vader,
tot grootse en verheven werken in staat,
je vader tot eer.”
En met dit koninklijke vermogen
nam het de vorm van mijn gestalte aan,
en drong het aan dat ik die zou aannemen
uit de handen van hen die het me brachten.
Mijn verlangen dreef me ertoe om het te ontvangen.
Ik reikte ernaar en pakte het.
Met de pracht van zijn kleuren sierde ik mij.
En ik omgaf me geheel met deze koninklijke mantel
met zijn schitterende, veelvervige tinten.
En toen ik het had aangetrokken
werd ik geleid naar de poort van begroeting en eerbetoon.
Ik boog mijn hoofd en eerde de majesteit van mijn vader

die mij had gezonden.
Ik had immers mijn taak volbracht.
En ook hij had zijn belofte vervuld.
Hij was verheugd om mij en heette me welkom.
En voorbij de poort van zijn paleis
mengde ik me onder de prinsen.
en ik was bij hem in zijn rijk.
Al zijn dienaren eerden hem.
En hij beloofde me dat hij me zou leiden
naar de poort van de koning der koningen,
om met geschenken en de parel
samen te verschijnen
voor Hem.

Het Lied van de Parel is een onderdeel van de apocryphe tekst 'Handelingen van Thomas.' Deze Thomas wordt geacht dezelfde te zijn als die van het Evangelie van Thomas.

Er zijn verschillende versies van, maar slechts twee compleet, één in oud-Syrisch en één in het Grieks

De versie in oud-Syrisch, een vorm van aramees, is waarschijnlijk begin tweede eeuw opgeschreven in Edessa, nu Sanliurfa in Turkije, waar ook het Evangelie van Thomas zijn oorsprong vond.

De oud-Syrische versie is echter overduidelijk bewerkt en ontdaan van gnostische kenmerken. De Griekse versie is van later datum maar wordt niettemin als de meest oorspronkelijke beschouwd. De vertaling hierboven is op de Griekse versie gebaseerd.

Deze vertaling is vrij van auteursrechten. U mag dus over deze vertaling van het Lied van de Parel naar believen beschikken, geheel of gedeeltelijk, wel graag, maar niet verplicht, met vermelding: vertaling Bram Moerland.